

Başkaldır! Ücretli Köleliğe Son Ver!

İşbaşı

Aylık İşçi Gazetesi

Sayı: 42/Haziran 2019 Fiyatı:2 TL

**Burjuvazi, kavgaya davet etti bizi
davetleri kabulümüzdür.**

İşçi Sınıfı Örgütlenirse

Her Şey Güzel Olacak!

TÜPRAŞ, REYSAŞ, TÜVTÜRK, TARİŞ, CARGILL, MACRO

İşçiler Bayramda Eylemdeydi

Yol Ayrımı

2015'ten bu yana birbiri ardından yapılan seçimler; parlamento, referandum, Cumhurbaşkanlığı ve yerel seçim, Türkiye'deki seçim sisteminin pespayeliğini gözler önüne serdi. Baskı, zor ve hile yapılan seçimlerin temel özelliği olurken, kitlelerin seçime olan güvenleri de ciddi ölçüde sarsıldı, seçime karşı inançsızlık güvensizlik gelişti. Burjuva siyaset bu güvensizliği, seçmeni düşman kamplara ayırarak giderdi. Sonuçta kitleler inançlarını kaybetse de, seçime katılım oranı düşmedi.

Aynı süreç 31 Mart yerel seçiminde de yaşandı, burjuva siyaset seçmeni konsolide edip sandığa taşımak için her yolu denedi. Muhaliflere özellikle HDP'ye yönelik tutuklamalar, karalamalar, baskı, devlet eliyle sürdürüldü.

Önceki seçimlerde baskı ve hile seçim sürecinin bir özelliği iken 31 Mart yerel seçiminde bu politika seçim sonrasında da sürdürüldü. Önce HDP'nin kazandığı birçok belediye YSK marifetiyle elinden alınarak AKP'ye verildi. Ardından AKP için çöküşün başlangıcı olan İstanbul B.B. seçimi iptal edildi ve yenilenmesine kararı verildi.

31 Mart'ta AKP birçok Büyükşehir belediyesini kaybetti. Bu kayıplar içinde şüphesiz en önemlisi İstanbul'du. AKP uzun süredir siyasi bir parti olmaktan çıktı. Rantla beslenen ve rant dağıtarak varlığını sürdüren bir şirket hüviyetine büründü. İmamoğlu'nun 18 günlük Belediye Başkanlığı süresinde açıkladıkları, İstanbul Belediyesi'nin rantla beslenme ve rantın dağıtımındaki işlevini gözler önüne serdi.

İşbaşı Gazetesi, 31 Mart seçim sonuçlarıyla ilgili değerlendirmesinde şu tespiti yapmıştı; "Mart 2019 yerel seçim sonuçları, aldığı oy oranlarında ciddi bir düşüşün olmamasına rağmen bu kez AKP'nin yeniden eğik düzleme kayışının başladığını ve bunun geri dönüşünün olmayacağını gösteriyor. Hiç kuşku yok ki, AKP bu kayışı önlemek için baskı ve terörü daha da tırmandıracaktır. Ama AKP'nin aldığı yara, baskı ve terörle önüne geçilemeyecek niteliktedir. Bu aşağıya kayışın nasıl gelişeceği ve hangi somut biçimlere bürüneceği önümüzdeki süreçte daha net bir biçimde ortaya çıkacaktır."

AKP yeniden oturduğu eğik düzlemde aşağıya doğru kayışını durdurmanın ilk adımı olarak İstanbul seçiminin iptali stratejisini uygulamaya soktu. Bu süreçte hem HDP hem de CHP'nin elinden alınan belediye başkanlıklarına kitlesel bir tepki örgütlemek yerine, ahlaki hukuki vb. gerekçelerle savunma pozisyonunda kalmaları, AKP'nin işini daha da kolaylaştırdı. Strateji adım adım uygulamaya konuldu ve İstanbul B.B. seçimi iptal edildi.

birinci sayfadan devam

Bunu başka önlemlerin izleyeceği açıktır. CHP ve ittifakları (HDP, İyi Parti ve kimi sosyalist çevreler) seçimin yenilenmesini kabul ederek, AKP'ye bu olanağı da sunmuş oldular.

CHP ve ittifakları AKP'nin YSK eliyle aldığı ve hiçbir meşruiyeti bulunmayan seçimin yenilenmesi kararını kabul ederek, iptal kararını meşrulaştırmakla kalmadı yenilenecek seçimin meşruiyetini de ortadan kaldırdı. Seçimin yenilenmesini kabul ederek, ihanet ettiği seçmenden yeniden oy isteyerek, korkaklığının bedelini seçmenin sırtına yüklüyor.

Yenilenen Secim ve Sosyalist Hareket

31 Mart seçiminde sosyalist hareketin bir kısmı kendi adaylarıyla katıldı. Önemli bir kısmı ise HDP ile birlikte "faşizmi geriletme" adına CHP- İyi Parti (Millet ittifakı) ittifakını destekledi.

CHP bu destekle İstanbul ve birçok ilde belediye başkanlığını aldı. İstanbul seçiminin yenilenmesi kararının kabul edilmesiyle birlikte, soldaki birçok parti (TKP, TKH, EHP vb.) İmamoğlu lehine adaylarını geri çekti, birçok sosyalist parti ve örgüt İmamoğlu'nu destekleyeceğini açıkladı.

Böylece CHP merkezli ittifak önemli ölçüde genişledi. Yani birçok sosyalist parti ve örgüt CHP ile fiili bir ittifaka girdi. İttifak diyoruz, çünkü ister bir kereye mahsus, ister daha uzun vadeli olsun, isterse fiili ya da zımni olsun, ittifak ittifaktır.

CHP adayını destekleyen sosyalist parti ve örgütlerin bu desteği dayandırdıkları gerekçelerden biri, Erdoğan'ın kişiliğinde vücut bulduğu ileri sürülen, "faşizmin geriletilmesi", diğeri ise (çoğunlukla HDP ve çevresindekilerin ileri sürdüğü) "demokrasi, barış ve toplumsal uzlaşmanın sağlanmasıdır." Bu hedefler CHP ile yapılan zımni ittifakın temel dayanağıdır.

Hedefler böyle konulunca mücadelede düzen içine çekiliyor ve burjuva partilerle kurulan ittifak, salt politik değil ideolojik bir ilişkiyi ifade ediyor. Bize göre herhangi bir durum karşısında iki türlü bir ittifak kurulabilir,

Birincisi devrimin gelişmesinin ihtiyaçlarını dikkate alan devrimci partiler arasında bir ittifak, ikincisi ise burjuva muhalif partilerle burjuva düzen sınırlarında bir ittifak.

Hangi gerekçe ile açıklanırsa açıklansın sosyalist parti ve çevrelerin İmamoğlu'nu desteklemesi bu ikinci türden bir ittifaktır. Burjuva kuyrukçuluğudur.

CHP ve HDP, YSK kararıyla kazanılmış seçimin iptal edilmesi karşısında boykot kararı almış olsaydı, sosyalist parti ve grupların tavrı ne olurdu? İddia ediyoruz ki bütün sosyalist parti ve gruplar bu karara uyar seçimi boykot ederdi. İşte bizim kuyrukçuluk dediğimiz tam da budur, burjuva partilerin birine karşı diğeriyle flört etmek.

İşin en ilginç yanı da CHP adayını destekleyen sosyalist parti ve grupların bu tutumlarını haklı çıkarmak için Marks, Engels ve Lenin'e başvurmalarıdır. Bu gruplar sınıf mücadelesini tarihi içinde gezinerek kendi kuyrukçu tutumlarını haklı çıkarmaya, oportünizmlerine "haklı" gerekçe bulmaya çalışıyorlar.

Kimileri 1975 senato seçiminde sosyalistlerin Faik Tütün'ün seçilmesini engellediği ve bunun sosyalist hareketin önünü açtığını ileri sürecek koptuklarını söyledikleri oportünizmle yeniden kol kola giriyor.

12 Eylül'ün başlangıcı olan sıkıyönetim ilanı, Çorum, Kahramanmaraş, hapishane baskınları hatta Erdoğan'ı ülkenin başına getirenin de CHP olduğu ne çabuk unutuldu.

Kimileri kuyrukçu politikalarını örtmek için Lenin'e başvuruyor. Bolşeviklerin 1917'de Kornilov darbesinde Kerenski'yi desteklediği yalanına sarılıyor, kimileri ise daha da gerilere gidiyor,

1848 Fransız devriminde işçilerin feodalizme karşı burjuvaziyle birlikte hareket etmesinden medet umuyor.

İşçi sınıfının henüz yeni yeni kendisi için sınıf olma düzeyine yükseldiği bir dönemde işçilerin monarşiye karşı burjuvaziyle birlikte hareket ettiğini görüyor ama ötesini, işçi sınıfının silahını "bir omuzdan ötekine geçirip" burjuvaziye karşı barikatlarda savaşışını es geçiyor.

Kuyrukçu tavrını masum göstermek için düzenbazlık yapmak oportünizmin klasik taktiğidir.

Komünist İşçi Hareketi, 31 Mart seçiminde sosyalist adayları destekleyeceğini açıkladı. Seçim sonrasında ortaya çıkan tabloyu değerlendirdi, iptal edilen ve yenilenmesine karar verilen İstanbul seçimini boykot edilmesi kararına vardı.

Bize göre seçim iptal edilmesi de yenilenmesi de meşru değildir. Bu koşullarda seçime katılmak, AKP'nin YSK eliyle yaptığı uygulamayı meşrulaştırmaktır.

Burjuva kuyrukçuların kendi tutumlarını haklı göstermek için sarıldıkları bir diğer savunuyu boykotun pasifizm olduğu ve AKP'yi desteklemek anlamına geldiğidir. Boykota karşı ileri sürülen bu suçlamalar yeni değildir.

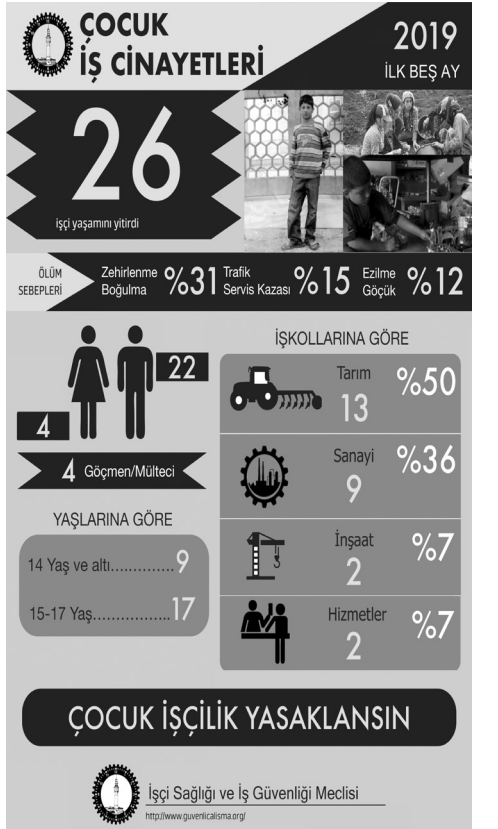
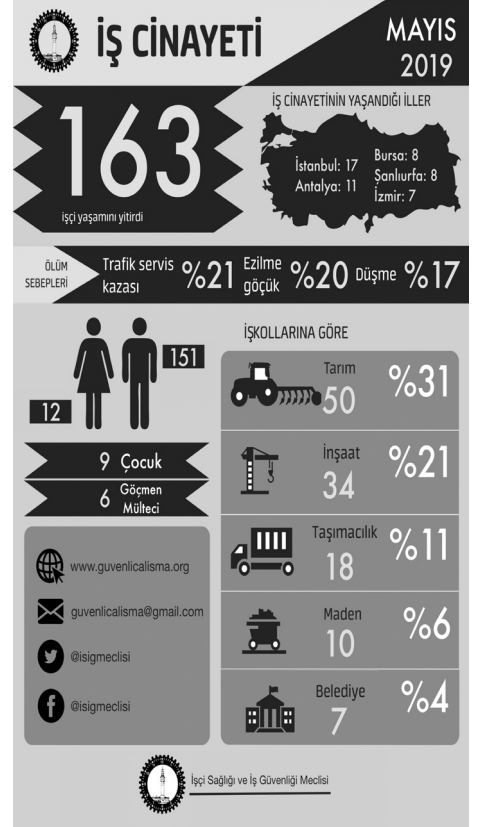
Tarih boyunca burjuva liberaler sosyalistleri bu suçlamayı yönelterek ehlileştirmeye, çalışmışlardır.

Gerçekte AKP'ye en büyük destek kazanılan seçimin yenilenmesine onay vermektedir. Boykotun, pasif bir eylem biçimi olduğu ise oportünizmin kendini haklı çıkarmak için başvurduğu bir manipülasyondur.

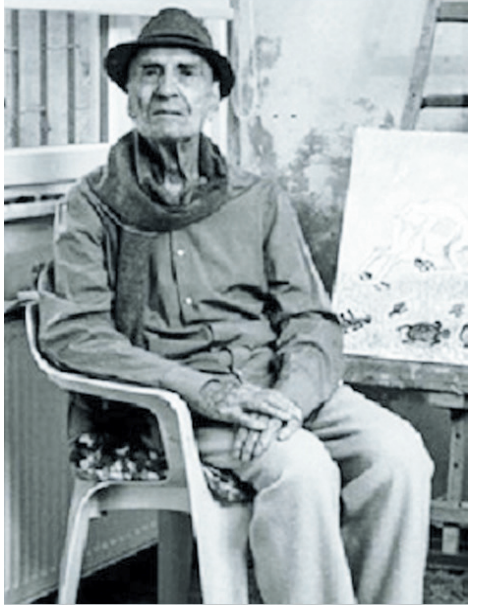
Devrimciler boykotu sandığa gitmeme, geçersiz oy kullanma vb. olarak görmezler. Boykotu kendi siyasi tavırlarını ortaya koymak, işçi sınıfına, emekçilere gerçekleri açıklamak için yoğun bir ajitasyon, propaganda ve örgütlenme aracı olarak görürler.

Elbette boykotu kullanarak yoğun bir ajitasyon propaganda ve örgütlenme faaliyeti yürütmek güçle bağlantılıdır. Ne kadar gücünüz varsa o kadar etkili olabiliyorsunuz.

Bu noktada asıl olan yürütülen faaliyetin çapı ve etkisi değil, işçi sınıfı siyasetinin ideolojik, politik ve örgütsel bağımsızlığına dayalı devrimci niteliğidir. Yenilenen İstanbul seçimi sosyalist hareket içindeki ayrışmayı, ya işçi sınıfının bağımsız devrimci çizgisi, ya da burjuvazinin eklentisi olmak olarak netleştirmiştir.

İbrahim Balaban

Hoşçakal Usta!

Her Şeyin Çok Güzel Olması İçin...

Yusuf Erdem

Devrimcilerin, emekçi yığın-lara gerçekleri dosdoğru ve apaçık söylemek gibi çok temel bir görevleri vardır. Bu gerçekler, can yakıcı olsalar da kesinlikle gizlenmemeli, yumuşatılıp çarpıtılmamalı ve dobra dobra söylenmelidir ki olanı olması gereken yönde değiştirip devrimci dönüşüme uğratabilmek için sağlam bir zemin oluşturulabilsin. Gerçekleri dile getirmek; yığınların kendilerini hayali umutlara, seçim ve sandıktan köklü kurtuluş bekleme yanılsamasına, düzen partileri ve politikacılarının yaydığı demagoji rüzgarlarına kaptırdığı dönemlerde sizi sevimsiz kılabilir, dönemsel olarak yalnızlaştırabilir. Yine de bunları göze almalı, gerçekliğin gözlerinin içine dimdik bakabilmeli, gerçekleri –yalnızca yüzeyde görünenleri değil, alttaki asıl görülmesi gerekenleri de- apaçık ortaya

rin, bütün ezilen halkların büyük ve tarihsel özlemidir- bu özlemi gerçekleştirmek, dupduru bir bilinci, öfkeyi umuda dönüştürecek muazzam bir örgütlü enerjiyi ve düşman sınıf burjuvazinin hem iktidarı ve hem de muhalefetinden –ideolojik, örgütsel ve politik olarak- tam bir kopuşu gerekli kılar.

Örneğin bütün haksızlıklar ve kötülüklerin temel kaynağı olan kapitalizme –bu kahrolası burjuva özel mülkiyet düzenine- hiç dokunmadan; bir sömürü, baskı, şiddet ve yanıltma aygıtı olan burjuva devletin sınıf karakterini sorgulama-dan –dahası onu yüceltip kutsallaştırarak, hatta kurucusu olmakla övünerek- güzel günlerin gerçekleşeceği yanılsamasını yaratmak, biriken öfkeyi düzen sınırları içine tutmak, kurtuluşu sandık ve seçime endekslemek (ki bu, kesinlikle seçim

nin) hem iktidarı, hem muhalefeti için varlık nedeni, en temel sınıfsal misyonu; burjuvazi için de varlık-yokluk meselesidir. Bu, çok anlaşılır bir durumdur.

Aynı şekilde baskı, sömürü, haksızlık, zulüm, işsizlik, yoksulluk içinde geçen bir yaşama mahkum edilen işçi sınıfı ve emekçilerin, bütün ezilen kesimlerin her şeyin çok güzel olacağı barış ve bolluk içinde, adaletli ve özgür bir yaşama özlem çekmesi çok anlaşılır bir durumdur. Seksenlerden sonra örgütsüzleştirilen, beyinleri burjuva ideolojik etkilerle karıştırılıp bulandırılan emekçi yığınların, kent ve kır yoksullarının kurtuluşu sandık ve seçimden beklmeleri – sınıf sezgileriyle buna pek inanmasalar da- bu konuda en küçük bir umut ışığına sarılması da acı fakat anlaşılır bir durumdur.

Bu konuda anlaşılması güç olan; ‘devrimci’, ‘demokrat’, ‘sosyalist’, ‘komünist’ sıfat-

sınıfın muhalefetine yedeklenerek bir arpa boyu yol alınamayacağını göstermiyor mu? Reformist, liberal ve ulusalcı etkilerin eski devrimci geleneklerinizi nerelere sürüklediğinin, devrimci ruhunuzu çürüttüğünün farkında değil misiniz?

İşçi sınıfımız, tüm emekçiler ve devrimcilerin tek temel beklentisi; sosyalistlerin ve komünistlerin adlarına layık olmaları; yani düşman sınıfı ve kurumlarını tam karşıya alıp gerçekten devrimci olmalarıdır; düşman sınıftan tam bir kopuşu gerçekleştirerek kır ve kent yoksulları, fabrikalar, işyerleri, maden ocakları, okullar içinde, mahalle ve sokaklarda her türlü haksızlık, adaletsizlik, yolsuzluk karşısında aktif refleks gösteren mücadele örgütleri kurmaktır. Haklarımızı sokaklarda, meydanlarda, grev boylarında, kitle gösterilerinde, yaratıcı sivil itaatsizliklerde aramaktır. Bu birimler, hiç kuşkusuz gele-

koymalısınız; asla kitle kuyrukçuluğu yaparak ve düşman sınıfın muhalefetine yedeklenerek güç devşirmeye çalışmamalısınız.

Amaçlanan; eğer “her şeyin çok güzel olması” ise, -ki bu ‘her şeyin çok güzel olduğu bir dünya’, işçi ve emekçile-

ortamını görmezlikten gelme, onu devrimci amaçlarla değerlendirmeme anlamına gelmez), biriken enerjinin örgütlenerek meydanlara, sokaklara, grev boylarına, emeğin iktidar mücadelesine taşmasını engellemek, majestelerinin (burjuvazi-

larını kendilerine yakıştıran örgütlerin halka gerçekleri söylemek yerine, kendilerini tamamen seçim-sandık budalılığına, burjuva hukukunun zerresinin bile kalmadığı bir ortamda hukuki tartışmalara kaptırmalarıdır. Kırk yıldır yaşadığınız deneyler; düşman

cekte emeğin mücadele ve iktidar organları olacaktır.

“Sınıfa karşı sınıf” rotasını tutturmadan, işçi sınıfının tüm ezilenleri gözetken bağımsız politikasını gütmeyen burjuvazinin iç çatışmalarından bile yararlanabilmek mümkün değildir.

Sınıfın Gündemi...

Desen Triko'da çalışma koşullarına ve mobbing uygulamalarına karşı çıktıkları için işten atılan Dev Tekstil Sendikası üyesi işçiler, Topkapı'da bulunan fabrika önünde

yaptıkları basın açıklamasıyla işten atılmaları protesto ettiler. Yapılan basın açıklamasında Dev Tekstil Sendikası adına konuşan yetkili, "Desen Triko yönetimi, hak ve onur mücadelesini kırmak adına, yalan, baskı ve işten atma saldırısını devreye sokmuştur. Saldırıları karşısında geri adım atmayacaklarını dile getiren işçiler, firmanın Zara ve Mango firmalarının tedarikçisi olması sebebiyle, bundan sonra eylemlerini bu mağazalarda sürdüreceklerini ifade ettiler.

Makro işçileri 9 Haziran günü Konya ve Kayseri'de gerçekleştirdikleri eylemlerle tazminat taleplerini dile getirdiler. Aylardır bir çok şehirde ortaya koydukları eylemlerle 'Yağma Yok Tazminatlarımızı Alacağız!' diyen işçiler, kararlılıkla hak arama eylemlerini sürdürüyor. Konya'da yapılan eylemde konuşan işçiler "yıllarımız karşılığı, çocuklarımızın geleceği olan yasal tazminat haklarımızı gasp ettirmeyeceğiz. Gasp edilmek istenen tazminat haklarımızı alıncaya dek mücadelemizi sürdüreceğiz. Aylardır

sürdürdükleri mücadeleye, Nakliyat İş Sendikası dışında, hiçbir destek gelmediğini ifade eden işçiler, sarı sendikacılığın ne olduğunu bu süreçte daha iyi anladık." dediler.

Samsun'da Emekliler Eylemi

Samsun Büyükşehir Belediyesi'nin seçim öncesi yaptığı %15'lik su indirimi, seçimleri kazananana kadar sürmüş, seçimi kazandıktan sonra su kullanım bedeline %25, okuma bedeline ise %150 zam yapmıştı. DİSK

Emekli-Sen bu durumu protesto etmek ve emeklilere indirimli su sağlanmasını vurgulamak için eylem çağrısında bulunmuştu. Emekli-Sen üyelerinin ve onlara destek olan de-

dar aynı saatte eylemi sürdüreceklerini bildirdiler.

Ertesi gün aynı yerde toplanan emeklilere başkanın yoğun işleri olduğu için görüşemeyeceğini ama Genel Sekreter'in görüşebileceği söylenince, görüşme gerçekleştirildi. Emekli-Sen yöneticileri isteklerini yazılı ve sözlü olarak ilettikten sonra, isteklerine olumlu yanıt verilmeyip oyalama taktiği uygulanırsa, tepkilerini sürdüreceklerini bil-

mokratik kitle örgütlerinin katılımıyla Samsun Büyükşehir Belediyesi önünde, 28 Mayıs 2019 Çarşamba günü, saat 14.00'de basın açıklaması yapıp, yetkililerle görüşülmeye çalışılınca, emeklilerin karşısına polis engeli çıktı. Tepkiler sürüp, Belediye'nin halka kapatılamayacağı öne sürülünce, basın açıklamasına müdahale edilmedi ama yetkililer görüşme taleplerini geri çevirdi. Bunun üzerine Emekli-Sen yöneticileri, yetkililer görüşme taleplerini kabul edene ka-

diren basın açıklamasıyla eylemlerini sonlandırdılar.

Artık ülkemizde her şey seçimlere endekslendiği için, umutlarda seçimlere endekslenmiştir. Önceden, seçimden önce vaad edilen umutlar ve verilen haklar, seçimden sonra unutuluyordu; şimdi, vaadleri unutmayı bırakın verilen haklar geri alınıp, daha kötü koşullar bekliyor halk katmanlarını! Sokaklara çıkılmadığı sürece, orantısız seçim yarışları hiç bir şeye yaramayacaktır! (İşbaşı Samsun)

İşçiye Sendika Seçme Özgürlüğü

31 Mart yerel seçimleriyle birlikte, iktidar partisinin kaybettiği belediyelerde, işçilerin mevcut sendikalarını değiştirerek, başka sendikalara üye olmaları, belediyeyi kimin kazandığından daha çok konuşulan bir konu oldu. Devletin ilk ağzı, ilk refleksi gösteren oldu. Seçimi kaybeden ya da kazanan sendikalar gibi bir durum ortaya çıktı. Üyelerini kaybeden sendikalar, baskı yoluyla sendika değiştirildiğini ifade ederken, yeni üye alan sendikalar, işçilerin zorla eski sendikalarda bulunduklarını ifade ediyorlar. Biz işçilerin sendikalı olma ve istediği sendikayı seçme hakkının işçilerin tasarrufunda olduğuna inanıyoruz. Sendikalar, kendi gelecek kaygılarından çok işçilerin çıkarlarını savunmuş olsalar bu gibi durumlarla karşı karşıya kalmazlar herhalde. İşçilerin yüzde 90'ının sendikasız olduğu bir ülkede, sendikalar burjuva partilerin, hükümetlerin, sermayenin yanında değil işçinin yanında olduklarını, işçiler adına kazanımlarla ortaya koymalıdır.

Yeniden Biz Demeye...

Artsın Turan

1923 rakamı neyi ifade eder. Bu rakam bize birçok şeyi ifade edebilir. Bence 1,9,2,3 rakamlarını yan yana gelince 2019 yılında ölen işçi sayısının adedini vermektedir. 5 Mart 2019 tarihinde 19,5 milyon SGK'lı işçi varken bunlardan 1923 tanesi hayatını iş kazalarında yitirmiştir. Kamu personellerini saymazsak 0,009 gibi bir yüzde ile çalışanlar hayatını kaybetmiştir. Yaklaşık olarak 1000 çalışandan biri hayatını kaybetmiştir. İstanbul'da 226 işçi hayatını kaybederken hayatını kaybeden işçilerin % 98'i sendikasızdır. Sözleşmesiz çalıştırılan, belirlenen işlerinin dışında iş yaptırılan, esnek çalıştırılan işçiler için sonuç kaçınılmaz. Hayatını kaybeden 67 çocuğumuz, 110 mülteci, 110'u kadındır. Bunları da hesaplırsak; 6331 sayılı kanunun işçi ve işveren açısından ne kadar önemli sayıldığını, daha önemlisi TC 'nin koyduğu yasalara ne kadar sahip çıktığını ortaya koymaktadır.

Acı bir örnek;

Manisa'nın Soma İlçesi Eynez Mevkii Soma Kömür İşletmeleri A.Ş tarafından işletilen ocakta meydana gelen toplu işçi kıyımının (13 Mayıs 2014) 5. yılına girerken, şahısların serbest bırakılması hukuk sisteminin ne için yapıldığını ve iktidarın neye hizmet ettiğini göstermektedir. Sınıfsal mücadele açısından sendikalarında tartışılması ve irdelenmesi yakın zamanda gündemimiz olacaktır. Gerek iş garantisi ve gerekse kıdem tazminatı sınıfa sahip çıkmak mı? Yoksa kaçmak mı? sorularımıza eklemeler yapacaktır. Ancak yine de örgütlü olmayı hedefleyip bu yolla hakkını almak isteyen işçilerde var. Bunu öz-lük hakları için değil İşçi Sağlığı için yapıyorlar. Belki de T.C sınırları içinde ilk 6331 Sayılı Kanun'un çalıştığı fabrikada işlevli hale gelmesi için örgütlenmek sendikalaşmak gerekli.

Fabrikamız Kale Kayış Konveyör Fabrikası yer Silivri -İstanbul... Ülkenin en kalabalık şehri inşaat sektörünün merkezi, Avrupa kapısı, yıl 2019 yasa 2012 de çıkmış. Uygulanmadığı için işçiler şikayetçi, kurumlar şikayetleri dinlememiş ve işçiler yeter dinleteceğiz demişler. İş koluna ait sendikaya üye olmuşlar. Sonuç sendikayı duyan işveren önlem almış. Onlarda greve gitmişler. Önlem deyince İSG önlemleri anlaşılmasın emniyet ve jandarma önlemleri alınmış. Hani vatandaşa bir şey olunca güvenin tek adresi kurumlarımız. Emirle huzuru sağlamaya çağırılmışlar. Anayasal hakka karşı huzur sağlanması talep edilmiş olmalı. Kale Konveyör Kayış Fabrikası yaklaşık olarak 70000

m2'lik alana kurulu olan fabrika yurt dışına ürün ihraç etmekte. 12'şer saatlik 2 vardiya şeklinde çalışmaktadır. 2 haftada bir vardiya dönmekte ve hafta sonu ve hafta içi saat 17:00'dan sonra mesai yapılmaktadır. Fabrikada hamurhane, press, çavuş press, rotokur kaalender, kaplama, aktarma, kırma, değirmen ile kesim ve sevkiyat gibi birbirinden farklı alanlarda kurulu birimlerden oluşuyor. Yıllardır bu fabrikada çalışılmasına rağmen İnsan Kaynakları birimini hiç görmeyen çalışanlar var. Sözleşmeler güvenlik ile yapılırken, zorunlu eğitimler yemek arasında veya molalarda getirilen evraklar üzerinden tamamlanmaktadır. Fabrika standart kalite yönetimi dahilinde çalışarak yurt dışına kayış üretimi başta olmak üzere birçok malzeme üretmektedir. Çalışanlar şu ana kadar kullandıkları ham mamüllerin ne olduğunu söyleyemediler. Bu ürünlerin tehlikeleri hakkında bilgi verecek olan (bunu İSG Uzmanı eğitimde anlatmalı değil mi?) kimseye rastlamadıklarını, kullanılan kuru kimyasal tozlar, kimyasal ilaçlar, sıvı yağlar, katı kaplama malzemeleri vb...olduğunu söylediler. Üretilen ürünler çalışanların hasta olmalarına yol açabilirken, satıldığı yerlerde konfor veya güvenlik sağlıyorlar. Örnek bir kişi mesane kanseri. 'Belirli dönemlerde mesane bölgesi temizliği ve kontrolü yaptırıyorum. Ancak hastalığımın kullanılan malzemelerle ilgisi konusunda bilgilendirilmiyorum. Bana periyodik muayenelerde sağlam raporu veriliyor' diyor. Makinelerde kolunu kaptıran bir çalışan kolunu kaybettiği için ameliyata alınıyor. Ve ameliyatlarda hayatını kaybediyor. Fabrikada çalışma alanları ile ve geçiş yolları biri birinden ayrılmadığı için çalışan üzerine malzeme düşüyor. KKD diye adlandırılan Standartları oluşturulan malzemeler yeteri kadar verilmiyor. Tozla çalışılan alanda ise havalandırma yok. İSG kurul toplantılarının yapılmadığı gibi bilgiler var. Şu anda fabrikada eğitimsiz ve yetersiz işçiler (mülteci-göçmen) çalıştırılıyor. Fabrika Uzmanı aynı zamanda işyeri hissedarı. Çalışanların kendi haklarına sahip çıkmak için örgütlenmeleri Anayasal haklarıdır. Bu hakların kullanılması için gereken yalnızca biraz hak bilinci ve örgütlü gücümüze inanmaktır. Çalışırken ölmek istemeyen işçilerin tek yolu örgütlü güçleridir. İş Güvenliği Uzmanı olmayan, Sağlık Raporu olmayan işçi SGK haklarının büyük bir kısmını kaza sonucunda alamaz duruma getirilmektedir. Her şeyi işçiye imza karşılığı kabul ettiren zihniyete karşı; sözleşmesiz çalışmanın suç olduğunu bilmiyor musun? diyen mahkemeler, işçinin yasal haklarının kaybolmasına hatta gerekirse tazminat ödemesine yol açacaktır.

Biz Her Zaman Bu Düzene Karşı Geleceğimiz İçin Dikkatli Olalım.

Sınıfın Gündemi...

Reysaş Taşıt Muayene İstasyonları İşletim AŞ'nin yetki itirazı mahkeme kararı ile reddedildi. Mahkeme Nakliyat İşSendikası'nın Reysaş işyerinde yetkili olduğuna karar verdi. Kasım 2018'den bu güne kadar, Eskişehir Merkez

ve Sivrihisar, Zonguldak Merkez ve Ereğli, Kastamonu Merkez ve Tosya, Karabük ve Bartın taşıt muayene istasyonlarında eylemler ortaya koyan işçiler, bu süreçte bir çok baskı ve hukuksuz işten atılmalarla karşı karşıya geldiler.

Reysaş AŞ'nin işçilerin örgütlü bir güç olmalarına karşı yürüttüğü mücadele, işçilerin örgütlü direnişiyle kazanımla sonuçlandı. Nakliyat İş Sendikası yaptığı açıklamada "Çok yakında yetki davası kazandığımız işyerlerinde toplu iş sözleşmesi görüşmelerine başlayacağız, Tüm Reysaş işçilerine, işçi sınıfımıza hayırlı olsun" dedi.

Kocaeli'nin Çayırova ilçesinde bulunan Akpınar Tekstil'e ait fabrikada çıkan yangında, 3'ü Suriyeli 1'i Afganlı dört göçmen işçi yaşamını yitirdi.

Bayramın üçüncü günü çıkan yangın da yaralanan 5 işçi hastanede tedavi altına alındı.

Göçmen işçilik, kapitalist sisteme, ucuz işgücü ve güvencesiz çalıştırabilmenin olanaklarını sağlıyor.

Tekelci rekabet koşulları kızıştıkça, merdiven altı diye tabir edilen işletmelerde çalıştırılan işçiler, artık büyük fabrikalarda, güvencesiz koşullarda çalışmaya mahkum ediliyorlar. Emperyalist paylaşım savaşları, işçileri, emekçileri yaşam korkusuyla yaşadıkları toprakları terk etmeye zor-

layarak, onları başka bir ülkede sermayenin cenderesine sokuyor. Türk, Kürt işçi için iş cinayetinde yaşamını kaybetmek "fitrat" ise Suriyeli, Afgan işçi için de ölüm "fitrat" oluyor.

19 Mayıs

Mustafa Özkan

Kendini solcu ve sosyalist olarak tanımlayan bir çok tanıdığım 19 Mayıs Pazar günü ülkenin çeşitli yerlerinden beni arayıp, Samsun'da ki kalabalığın ne durumda olduğunu sordu. Şehir içinde ki tüm cadde ve sokakların kapalı olduğunu söyleyerek, normal yaşamın ne kadar aksadığını belirttiğim de, seviçtlerini telefonun ucundan anlayabiliyordum. Ben şehrin yaşanamaz hale geldiğini vurguluyorum, onlar mutlu bir şekilde kapatıyorlar telefonları! Seviniyordu herkes! Başta Eğitim-İş olmak üzere Cumhurbaşkanının toplantı alanı olmasa bile alanları doldurmanın keyfini yaşıyorlardı. Sendikaların ve sözde bilir kişilerin bir kısmı, milli birlik ruhu oluşmasına sevinirken; bir kısmı da "Nasıl hiza ya geldiler de 19 Mayıs kutlamalarına katıldılar" diyerek seviçten yerlerinde duramıyorlardı. "Ne oldu, her bayram hasta olanlara da şimdi sıkışıp, başrolleri kapılar" diyenler mutlu mu, mutsuz mu belli değildi ama gücü dize getirmenin zevkini yaşıyorlardı!

CHP Lideri Kemal Kılıçdaroğlu, azarlanıp küfürler yemeyi unutmış, dizilmişti sıraya! Bahçeli, naz ederek sıra kapmıştı Reis'inin sağ başından! Destici her şeye razı yeter ki gözükülen bir yer olsun! Karamollaoğlu da resimde yerini almıştı! İsmi unuttuğumuz, kitle bazında hiç yeri olmayan irili ufaklı bir sürü parti, camide saf tutar gibi, resim verme yarışındaydılar Samsun Meydanı'nda! Akşener, önceden davet edilmediğini öne sürerek, resimde yer almamıştı! Belki yer almama görevi verilmiştir ona, belki de sıra yerini beğenmemiştir kim bilir! Bu günlerde bazılarının göklere çıkardığı CHP'nin lideri ise her şoven gelişmelerde başrol olmasa bile, rol kapmayı ihmal etmemişti yine! HDP cenahından, "çağrılıydık geldik", "çağırılmadık ki" benzeri sözler sarfediliyordu! Ama şimdinin muktedirleri, kendi muhaliflerinin arasını açma cingözlüğü yapıp çağırmayarak, bir nebze de olsa başarılı olmuştu.

Bu ülkeyi yönetmenin kolaylığı da buradan geliyor işte... Tama-

mı koskoca bir değnek. Bir ucunda şovenizmin daniskası ulusalcılık histerisi, diğer yanda dincilik maskesi! Biri kirlenince diğerine sarılıyor muktedirler! İnsanlar bu git-gellerle savrulurken, onlar güçlerine güç katıyorlar. Varsın bu gün biri, yarın bir başkası yönetsin! Nasılsa tüm musluklar burjuvazinin kanalına akıyor! Faturayı ödeyenler, ödeme yaptığı şeylerin sefasını süremiyor! Sefaları, bir klikten alıp diğerine vermeler bile rahatlatıyor, muhtaçlar ordusunu! Böyle rahatlamalar ise kızgınlıkları, sözde galibiyet sevinçleriyle süslüyor ki, o sevinçler sorgulamaları geciktir-dikçe geciktiriyor!

Yine Samsun meydanlarında gövde gösterisi yaptı, sağıyla, soluyla ve ortasıyla, burjuvazinin tüm fraksiyonları! Arkalarına aldıkları yoksulları birlikte oyaladılar. Farklı alanlarda da oyalama uyanıklıkları sergilendi bu yıl! Kimisi Atakum'da seçim kazandıranların gönlünü alma coşkuları sergiledi, Reis'le verilen resimleri unutturmak için; kimisi yoksul insanlara, her uçuşun saniyesi kim bilir kaç asgari ücrete bedel olan jetleri iz-

lettirdi! Yüz yıl önce ki sözde kurtuluş hikayeleri ete kemiğe büründürüldü ki, unutulsun yokluk ve yosulluklar! Öyle olunca emek hırsızlığı, hırsızlıkların önüne geçiyor. İnsanların zihinlerinde sahte zafer sarhoşlukları yaratılıyor. Böylece kendi zaferini zafer olarak algılatıyor yenilmişlere muktedirler!

Yine burjuvazinin tüm katmanları gövde gösterisi yaptı bu yıl Samsun'da da, dizildi arkalarına insanlar! Çünkü örgütsüz insanlar neye inanacağını bilmezler. Bu bilmezlikler de, insanları düşmanlarına aşık eder! Burjuvazinin tüm katmanlarını alanlardan silmenin tek yolu, işçi sınıfının politik örgütünün arkasına dizilmekle mümkündür. Bugünkü sorunların ana kaynağı böyle bir örgütün olmayışı ve işçi sınıfı örgütlerinin dağınık oluşundandır! O zaman tek yol, işçi sınıfı ve örgütlerinin dağınıklığını sonlandıracak asıl gücün açığa çıkarılması gereklidir. Çünkü burjuvaziye de katmanlarını da, tarihin çöplüğüne gönderecek tek güç, İşçi Sınıfı'dır!

Sağlık mı? İş mi?

Fethi Bıdıl

2004'de çalıştığımız şirketin bir bölümünde çalışanlar kaza geçirmişti. Fazla miktarda kana gereksinim olduğu için, şirketin tüm birimleri harekete geçirilmişti. Çalışanların tamamını hastaneye taşıyıp kan vermeleri sağlandı. Belki de istenilenden fazla kan bulunmuştu da her hangi bir sorun yaşamadan çözülmüştü kan sorununu.

Bir kaç gün sonra, şirkete telefon geldi. Kan verenlerden birine ulaşamadığı, acilen hastaneye başvurması gerektiği vurgulanıyordu. İsmi geçen işçi hastaneye götürüldüğünde "tüberküloz" mikrobi taşıdığı için kanının kullanılmadığı, dolayısıyla tedavi olması gerektiği bildirildi. Hekim, "İyi ki, kan verme durumu hasıl olmuş, yoksa hastalığı anlaşılamayacaktı" diyordu. Göğüs Hastalıkları Hastanesi ve Dispanserle ilişkiye geçilerek mutlaka tedavi olması gerekiyormuş! İşçi şaşkın, "Tüberküloz ne ki"

diyordu? "Verem" denileydi anlayacaktı hemen de, korktuğunun olmamasını dileyerek, "tübeküloz ne ki" diyordu! Ama kısa bir bilgilendirme sonucunda korktuğunun başına geldiğini, teberkülozun verem olduğu gerçeği anlatılmıştı.

"Sigara içiyorsan mutlaka bırak, yemeğine içeceğine dikkat et, yorulmamaya çalış hastalık sürecinde, temiz ortamlarda bulun, terini soğutmadan çamaşırlarını değiştir, uykuna dikkat et, ilaçlarını zamanında kullan ve kontrolleri aksatma" önerilerinde bulunuluyordu ama dinliyor muydu, dinlemiyor muydu belli değil!

Hekimin odasından çıkılınca, işçi hastalığının kimseye söylenmemesi için yalvarmaya başladı. Hem arkadaşlarının kendisini dışlamasından korkuyordu, hem de işe gelmese işinden olacağından!

Oysa o yıllar çalıştığı firma maaşları bir kaç ay geriden ödüyordu! Yani en az üç aylık alacağı içerde kalıyordu, ama o yine de işini kay-

betmekten korkuyordu! Şirket krizleri ileri sürüp, ödeme zorluklarından dem vurarak geçiktiriyordu alacakları! "Ben kimseyi işten çıkarmayacağım ama sizler de bana yardımcı olacaksınız" diyerek, iyilik meleği maskesiyle tehditler savuruyordu patron! Kurye olarak çalışan işçi ise hastalığının kimseye söylenmemesini istiyor, hasta hasta çalışmak için çırpınıyordu! Maaşlarını zamanında alamadığı işinden bile çıkarılma olasılığı, hastalığına üzülmünün önüne geçmişti. Bir de arkadaşlarının onunla oturup, kalkmalardan vazgeçme olasılıkları varya o daha çok üzüyordu çalıştığı sektörün en alttakini!

Bu durum, tedaviyi üstlenecek hekime sorarak halletmeye çalışıldı. Hekim "ilaç kullanılırken, başkasına bulaşma olasılığı yok, biz ona rapor veririz, o zaman süresinde çalışmadan tedavisini sürdürür" diyor, ama işçi rapor falan istemiyordu. Ya rapor alınca yerine birini alırlarsa?! Kullanmadığı izinlerin verilip kim-

seye hastalığının duyurulmaması için adeta yalvarıyordu! "Veremli işçiyi hangi patron çalıştırır" diyerek işini kaybetmekten korkuyordu!

Oysa kaybetmekten korktuğu iş, emeğinin karşılığı bile olmayan ama taksit taksit ücret aldığı bir işti. Şirket üst yöneticileri ise paralarını zamanında ödemediği işçilere hak ettikleri izini bile lutuf sayıp zamanında vermiyordu. Zaten işçinin de kalan izni oradan geliyordu.

Yine izin verilmeyip geciktirilebilirlerdi. O sektörde en ağır iş olan kuryelik olunca izin alma ve hasta olduğu bilinen birinin çalıştırılması isteğine üst yöneticilerinin onay vermesi zor görünüyordu. Üst yöneticiler, bir sürü uğraşlardan sonra hasta olduğu söylenmeden on beş günlük izninin kullanılması için ikna edildi.

Hasta kurye izin günlerinde sürekli arayarak, işler aksıyorsa gelebilirim diye işine bağlılığını vurgulama cabalarını sürdürdü: Bu şekilde işini kaybetme konusunun günde-

me gelip gelmediğini de öğrenmiş oluyordu!

Hasta işçi, on beş günlük iznin bitiminden sonra, hem tedavi olup, hem de işe devam etti. Ağır işler yerine paketlerin taşınmasına yönlendirilerek yardımcı olmaya çalışılsa da, bir hasta için yine de ağır işti lojistik kuryeliği!

Sonun da insan gücünü olumsuz etkileyen en önemli hastalıklardan biriyle savaşımı sürdürürken, çalışma zorunda kalmasına rağmen hastalığı yendi! Hem çalışıp, hem de bu hastalıkla savaşımı sürdürüp kazandığı için madalyayı hak ediyor belki de!

Ne ücreti geç ödenilen işini kaybetti, ne de yaşamını çaresizlikler içindeki işçi! Şimdi hala çalışıyor da hastalığını açık etmeden çalıştıranlara dualar ediyor!

Sırrını saklamayıp, hasta hasta çalıştırmayı kabul ederek, işinden olma olasılığını yaşatmadıkları için yerel yöneticilerine şükranlarını sunuyor hala!

Şimdi Emeklilikte Yaşa Takılanlar(EYT) durumunda hastalığı hiçe sayıp işini kaybetmeyen işçi! Emeklilik günlerinin gecikmesinden rahatsız olup olmadığını açık etmiyor ama yaşı ilerlediği için gençlerden daha çok terini akıtıyor ki, emekliği hayal ettiği günlere kadar işsiz kalmasın! Onun için emeklilik de nelere göğüs gereceğinin hiç anlamı yok, yeter ki emekli olsun!

Bu ülke de “Veremle Savaşı” yürüten kuruluşlar var, bu uğurda canla başla çalışan hekim ve diğer çalışanlar da var... Ama diğer yanda işsizlik var, kaybedilen işin bir daha bulunamama olasılığı da var!

Öyle olunca hastalıklarla uğraşanların özverileri heba oluyor; diğer tarafta hastaların ölümü hiçe sayarak bir lokma ekmeği düşünmelerinden dolayı insan ömürleri yitip gidiyor!

Hastalıklardan ve çaresizliklerden kurtulmanın tek yolu, örgütlü mücadele! Özveriyle, hastalığı tedavi edenlerin hastalarına sahip çıkarken, onları koruyacak örgütleri olsa; işsizlerin iş arama kaygıları olmasa; işçilerin ise sağlıklarını hiçe sayarak çalışmak zorunda olmadığını öğreten örgütleri olsa; ne bu hastalıklar olur, ne de hastalıkların kaynağı işsizlik ve yoksulluklar!

Ayetullah Hamaney: ABD ile ‘görüşmek tümüyle boşuna’

İslam Devrimi’nin lideri Ayetullah Seyyid Ali Hamaney, Tahran ile Washington arasında müzakerelerin olasılığını reddetti ve bu tür müzakerelerin “sonuçsuz”, “zararlı” ve “tümüyle zaman kaybı” olacağını söyledi.

Hamaney Tahran’da çok sayıda üniversite profesörü, seçkin ve araştırmacı ile yaptığı toplantıda, “İran İslam Cumhuriyeti, Amerika ile görüşmeye kesinlikle oturmayacak... çünkü birincisi bu görüşmeler sonuçsuz kalacaktır ve ikinci olarak da zararlıdır” dedi. .

Hamaney, müzakereleri, Amerikalıların baskı stratejilerini tamamlamak için kullandıkları bir taktik olarak nitelendirdi. Bu oyuna karşı koymanın tek yolunun, Amerikalılara karşı kullanılabilecek baskı araçlarını kullanmak olduğunu söyledi. “Bunlar uygun şekilde kullanılırlarsa, Amerikalılar baskıları durduracak veya azaltacaktır.”

Bununla birlikte, Hamaney, ABD’nin entrikası tarafından aldatılmaya karşı uyardı; İslam Cumhuriyeti’nin, ABD’nin baskılarına karşı koymak için baskı gücünü kullanması gerektiğini; aksi takdirde, aldatılarak müzakereye razı olmak, “tümüyle İran’ın zararına” olacağını belirtti.

Hamaney, İran’ın baskı gücünün, İran karşıtı propagandanın aksine askeri olmadığını, buna rağmen gerekmesi halinde askeri güç seçeneğinin de masada olduğunu söyledi. İran’ın 2015 nükleer anlaşması kapsamında dünyaya olan bazı taahhütlerini azaltmak için Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi’nin verdiği son karardan bahsetti ve bunu İran’ın ABD’nin baskılarına karşı kullanabileceği araçlardan biri olarak nitelendirdi.

“İran’ın şimdilik kullandığı manivela, son Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi’nin kararıdır, ancak sonsuza dek bu seviyede

kalamayız ve bir sonraki aşamada, gerekirse diğer baskı araçlarını kullanacağız” dedi.

ABD’nin Ortak Kapsamlı Eylem Planı’ndan (JCPOA) çekilmesinin yıldönümü olan 8 Mayıs 2019’da, İran’ın ABD dışındaki anlaşmanın tarafları, ABD’nin, Mayıs 2018’deki sözleşmeden geri çekilme konusundaki kara-

rının olumsuz etkilerini hafifletmek için harekete geçene kadar nükleer anlaşma şartlarının uygulanmasını durduracağını söyledi.

İslam Cumhuriyeti, Ortak Kapsamlı Eylem Planı JCPOA’ya, dahil olan diğer ülkeler, özellikle E3 - , Fransa, İngiltere ve Almanya’nın- şimdiye kadar, ABD’nin çekilişini telafi etmekte ve 2015 nükleer anlaşmasından İran’a düşen ekonomik payı almasını sağlamakta başarısız olduklarını ifade etti.

İran Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani, diğer ülkelerin JCPOA’yı kurtarmak üzere gerekli önlemleri alması için iki aylık bir süre belirledi ve aksi halde, İran’ın, Tahran’a uygulanan uluslararası yaptırımların kaldırılması karşılığında anlaşmanın bir parçası olarak askıya alınan nükleer zenginleştirme programına kaldığı yerden devam etmesiyle karşılacaklarını bildirdi.

Ayetullah Hamaney, İslam Cumhuriyeti’nin Avrupalılar ve diğer ülkelerle müzakereleri sürdürmekte bir sorunu olmadığını, ancak savunma yetenekleri de dahil olmak üzere 1979 Devrimi’nin “temel” meseleleri üzerine görüş-

melerde bulunmayacağını belirtti.

“ABD, Filistinlilere ‘yüzyılın anlaşmasını’ dayatamayacak”

Ayetullah Hamaney, sözlerinin başka bir yerinde ABD Başkanı Donald Trump’ın Orta Doğu için sözde barış planına değinerek, ABD ve kafadarlarının Filistinlilere “yüzyılın anlaşmasını” empoze edemeyeceğini söyledi.

ABD Başkanı Donald Trump, İsrail-Filistin ihtilafını çözmek için sözde “yüzyılın anlaşmasını” ortaya koydu. Plan, İsrail parlamento seçimlerinden bir süre sonra belirsiz bir tarihte açıklanacak.

Trump’ın göreve gelmesinden bu yana, damadı Jared Kushner, uzun süreli sırdaşları ve Trump’ın ticaret imparatorluğunun baş hukukçusu Jason Greenblatt, ve ABD’nin İsrail Büyükelçisi David Friedman böyle bir plan üzerinde çalışıyorlar.

Hamaney, Filistinlileri savunmanın hem insani hem de dini bir görev olduğunu ve bu nedenle bu yılki Uluslararası Kudüs Günü mitinglerine katılımın, bölgede devam etmekte olan hassas gelişmelerden dolayı, önce olduğundan daha önemli olduğunu söyledi. Uluslararası Kudüs Günü, kutsal Ramazan ayının son Cuma günü düzenlenen yıllık bir etkinliktir.

Uluslararası Kudüs Günü etkinliği, Filistinlilere desteğini ifade etmek ve Siyonist rejime karşı çıkmak için İslam Cumhuriyeti’nin kurucusu İmam Humeyni tarafından başlatılmıştır. 29 Mayıs, 2019 // PRESSTV.

Sudan: El Beşir düştü, şimdi kapitalizm çökmeli!

11 Nisan'da, dört aydan fazla süren devrimci bir hareketin ardından, Sudan halkı General Ömer el Beşir'i devirdi. Sudan'ı otuz yıldır demir yumrukla yöneten Beşir'in yıkılması, yalnızca Sudan halkı için değil, tüm bölge için önemli bir zafer-

ve 'insan hakları' sözü veriyor! Elbette, bu manevra Sudan halkını kandıramadı. Onlar, hem kendi tarihi deneyimlerden hem de Arap Baharı'nın son deneyimlerinden, bir devrimi yarı yolda durdurmanın yalnızca felakete yol açabileceğini biliyorlar. Bu nedenle protes-

lar hem de Komünist Parti - bu kritik anda sorumluluk taşımaktadırlar. Demokrasi, özgürlük ve ekmek talep etmek yeterli değildir, kitleler bunları zorla ele geçirmek için harekete geçirilmelidir.

Devrim, belirli, acil talepler için patlak verdi. Bunlar, kitlelerin yaşam standartlarıyla, hem sosyal hem de demokratik sorunlarla ilgilidir. Bu talepler gecikmeden karşılanmalıdır. Milyonlarca insan, sadece güzel sözler ve vaatler elde etmek için aylarca protestolarda hayatlarını tehlikeye atıp baskıya meydan okumadılar! Eylemlerinden somut kazançlar istiyorlar ve bunlar elde edilemezse, devrimin onlar için bir anlamı olmayacak. Devrim, demokrasi talebine ulaşabilir mi? Tüm işçi sınıfı mahallelerinden, fabrikalardan ve barakalardan seçilen halk konseylerine dayanarak ancak yeni bir

İşsizlik ortadan kaldırılabilir mi? Yine, bu Sudan'da elde edilebilecek bir şeydir, ancak bu yalnızca devrimci tedbirlerle yapılabilir. Herkes tarafından çalışılan saat sayısının ücret kaybı olmaksızın eşitlenmesi gerekir. Bazıları iş bulamazken, bazılarının ise uzun süren, zahmetli saatler boyunca çalışmaları tamamen mantıksız.

Yoksulluk ve açlığı ortadan kaldırabilir miyiz? Yine, bu soruyu olumlu olarak cevaplayabiliriz. İşçilerin iyi bir yaşam, kültür ve eğlenceye erişebilmelerine yeterli olması için ülkedeki ücretlerin artırılması konusunda umutsuz bir ihtiyaç var. İşçilerin ve fakir köylü ailelerinin borçları kaldırılmalıdır. Tarımda toprak, onu işleyenlere verilerek devrimci önlemler alınmalıdır. Ancak, bu amaçlara ulaşmak için ekonominin ana şirketleri, bankaları ve kilit kolları kamulaştırılmalı ve işçi konseylerinin demokratik kontrolü altına alınmalıdır.

dir. Bununla birlikte, bunun, rejimin bir bütün olarak devrilmesi ile sona ermesi gereken devrimci bir süreçte yalnızca ilk adım olması önemlidir.

Beşir'in görevden alınması esnasında, ordu bir bildiri yayınlarak, "iki yıl süreyle ülkenin yönetimini yönetmek için geçici bir askeri konsey kurulacağını", "üç ay boyunca olağanüstü hal ilan edildiğini ve bir ay boyunca 22:00 ile 04:00 saatleri arasında sokağa çıkma yasağının yürürlüğe girdiğini" açıkladı.

Bu, onların, Sudan halkına onlarca yıl boyunca vahşice zulüm ettikten ve son dört ayda onlarca kişiyi öldürdükten ve yüzlerce protestocuyu yaraladıktan sonra, kitlelerin evlerine dönmelerini ve koymuş oldukları kuralları kabul etmelerini istemeleri anlamına geliyor. Buna karşılık, ordu, iki yıl süren bir olağanüstü hal durumundan sonra 'demokrasi'

tolar durmadı ve kitleler, daha mücadeleci bir ruh hali içine girdiler. Sudan'daki protestocular, devrimin tüm rejim devrilene kadar devam etmesinde ısrar ediyorlar.

Şu anda, egemen sınıf korkuyor ve devlet güçsüz. Askeri konsey şimdi sadece ordu üzerinde tam kontrol sahibi olmayan boş bir kabuktan ibarettir. Ancak, bu durum sonsuza kadar devam edemez. Alaşağı edilmez veya alternatif bir rejimle değiştirilmezlerse, er ya da geç, inisiyatifi ele geçirecek ve tekrar karşı saldırıya geçeceklerdir.

Gerçek güç artık sokaklarda ve fabrikalardadır. Güç, harekete geçtiklerinde çok güçlü olduklarını kanıtlamış işçiler ve yoksul köylülerin elindedir. Potansiyel olarak, tüm rejimi yıkma gücüne sahiptirler. Ancak, sorun bu gerçeğin farkında olmamaları ve iktidara gelmelerine rehberlik edecek liderliği sağlayabilecek hiçbir örgütün mevcut olmamasıdır. Kitle örgütleri - hem sendika-

devlet oluşturabilecek kitle örgütleriyle birlikte kitlelerin inisiyatifiyle kesinlikle yapabileceğini söylemeliyiz. Bu temsilciler kitlelerce değiştirilebilir ve onlara hesap verebilir olmalıdır.

Ancak bunu yaparak toplumun çoğunluğunun ihtiyaçlarını karşılamak için rasyonel bir üretim ve dağıtım planı oluşturulabilir.

Dünya işçileri Sudan'da gerçekleşmekte olan etkinlikleri büyük bir ilgiyle izliyor. Sudan Devrimi bu acil görevleri yerine getirirse, tüm bölgedeki işçileri ve gençleri de aynı şeyi yapmaya teşvik edecektir. Mısır, Etiyopya, Cezayir ve tüm kıtadaki diğer ülkelerde devrim niteliğindeki gelişmeleri

teşvik edecektir. Nihayet kapitalizmi, savaşı ve açlığı ortadan kaldıran ve Afrika Sosyalist Birleşik Devletleri inşa eden devrimleri görebiliriz.

www.marxist.com/ Anas Rahimi
12 Nisan 2019